

Eendracht

Maandblad van de Vrijzinnige Geloofsgemeenschap NPB afdeling Varsseveld e.o.

87ste jaargang | 702
Mei 2021

Tappet van der Linde

Uitleg bij de omslag:

Verscheidenheid in éénheid
Eénheid in verscheidenheid
Geboren uit de aarde
Dragend de eigen kleur
Kiezend wie je bent
Je bent, die je bent
Groeïend naar de hemel
Omarmd door de zon
Verscheidenheid in éénheid
Eénheid in verscheidenheid
Begroet door de hemel
Groeïend naar het licht

<i>Eendracht deze maand:</i>	Voorwoord	blz. 3
	Van de bestuurstafel	blz. 4
	Van de voorganger	blz. 5
	In memoriam, vanaf	blz. 6
	Verhuizing	blz. 12
	Herdenking 4 mei	blz. 13
	Verhaal Thea Onnink	blz. 13
	Pinksteren	blz. 17
	Meditatie	blz. 18

Voorwoord

Tegenwoordig heb ik vaker een uitvaart dan vroeger. Dat heeft zeker met mijn leeftijd te maken en natuurlijk ook andere omstandigheden, waar ik vroeger misschien niet zo bij stil heb gestaan. Soms zie je het aankomen, maar soms ook, veroorzaakt door een schok. Bij alle uitvaarten in mijn familie heb ik gevoeld hoe belangrijk het is om er te zijn, te komen om te troosten of te luisteren, gewoon er te zijn.

Plots komt iets in mijn gedachten, over olifantenfamilies, hoe innig en trouw zij zijn in afscheid nemen van een familielid dat is overleden en na lange tijd van rouw achtergelaten moet worden. Nederig word je, als je even verstilt, rondtollende gedachten op de juiste plaats laat landen en daardoor helder worden. Zoals een pelgrim onderweg is, niet gericht op het einddoel, maar aandacht en liefde schenkt aan de weg die voor hem ligt....een weg die je alleen gaat. Onlangs vroeg ik me af, waarom ik, wanneer ik naar Doetinchem rijd, graag voor de Lankerdijk kies, een smalle weg met aan weerskanten oude eikenbomen. Er is weinig mogelijkheid voor uitwijken als een auto je tegenkomt, hier en daar zijn uitsparingen ontstaan om elkaar de kans te geven te passeren. Het aardige van zo'n passage is het hand opsteken, niet een enkeling, maar een ieder die de smalle weg aflegt zal dat ervaren, zomaar erkentelijkheid door een opgestoken hand. Het is altijd geven en ontvangen tijdens de rit over de Lankerdijk en juist dat geven en ontvangen maakt het voor mij een levendige kans een ander iets te gunnen en terug te mogen ontvangen. Een smalle weg, je ziet elkaar, je houdt rekening met elkaar, je groet elkaar. Misschien heeft Jezus dit ook wel bedoeld toen Hij over de smalle weg predikte, in tegenstelling tot een autosnelweg, je ziet elkaar niet, er is geen contact, geen hand die opgestoken wordt, alleen snelheid....ach...kies eens voor een ritje over de Lankerdijk.

Dieneke Steenbeek.

Van de bestuurstafel

Beste mensen,

Zo heel langzaam gaat alles weer open, een voorzichtige poging. We willen elkaar zo graag weer ontmoeten, onder andere in de kerk tijdens een viering

23 Mei is het Pinksteren en we hebben besloten de viering in de kerk te houden. (Mits, u weet het/regels). Er mogen 30 mensen aanwezig zijn, dus u moet zich wel opgeven bij Johannes van der Laan.

Verder hopen we de ledenvergadering op 28 juni te kunnen houden, mits dat toegestaan is.

Op 6 april is onze organist Bert Vinke overleden. In de Eendracht van juni zal een 'in memoriam' van hem worden geplaatst. Bij het uitdragen uit de Grote Kerk, luidde ook onze klok. Wat was het hartverwarmend en ontroerend om dat te horen. Hij zal worden gemist.

Een nieuwe organist vind je niet makkelijk, Gelukkig hebben we Julian Simmes bereid gevonden zo nu en dan bij ons te komen spelen. Maar dan wel op de vleugel. Hij was de jonge man die met kerst ook achter de vleugel zat en samen met zijn broer (viool) speelde. Wij zijn hier uiteraard erg blij mee.

Door omstandigheden worden er de komende tijd geen verjaardagskaarten naar de leden verstuurd. We hopen dit snel weer op te pakken.

In principe gaan de vieringen vanaf Pinksteren in de kerk door, maar er kán natuurlijk een wijziging optreden. U moet zich toch opgeven voor de vieringen, dus dan wordt u meteen geïnformeerd. En alles staat ook op de website: www.vrijzinnigenvarsseveld.nl.

Vanaf 14 mei start de koffie inloop weer. Vooralsnog van 10.30 uur tot 11.30 uur. Met inachtneming van de regels.

Goede Pinksteren!

Lieve mensen,

Gedurende een aantal maanden overleden er betrekkelijk weinig mensen en toen, vanaf maart, plotseling vier in korte tijd en ook nog Bert Vinke, één van onze organisten. Er was veel verdriet, ook als er daarnaast berusting was en vrede met het overlijden.

Ook als voorganger is zo'n periode intens (op mijn andere plekken overleden in dezelfde tijd ook nog vier mensen). Het heengaan van een mens, de gevoelens van de nabestaanden, het gevoel van verantwoordelijkheid dat het een mooi en waardig afscheid wordt en soms ook het persoonlijke verdriet, het maakt dat al het andere even naar de achtergrond verschuift en dat je je na zo'n periode ook echt een beetje leeg kan voelen.

Voor mij werkt het dan heel goed om naar buiten te gaan. Een flink stuk lopen helpt om weer op te laden en ook om ruimte te maken voor mijn eigen gevoelens, die rond een uitvaart (natuurlijk!) op een zijspoor staan.

Maar het aller belangrijkste is toch wel als de familie aangeeft dat het een goed en passend afscheid is geweest. Dat, samen met die momenten van ontspanning en reflectie, geven mij een groot gevoel van dankbaarheid dat mensen mij deze taak, op zo'n belangrijk moment, toevertrouwen.

Verderop leest u het 'In Memoriam' van Betsy Chevalking-Wennink, van Annie Tolkamp-Rougoor en van Wim Wisselink. In de Eendracht van juni zal het I.M. van Jan Kolenbrander en van Bert Vinke staan.

Nicoline Swen

In memoriam

Betsy Chevalking-Wennink *Bernarda Theodora*

Betsy wordt geboren in Westendorp op 8 januari 1927.
Zij overlijdt in Varsseveld op 13 maart 2021.

Een lieve, eigenzinnige en wilskrachtige moeder, schoonmoeder en oma. Saxofoniste, vriendin, vrijwilligster en zoveel meer.

Betsy is het 4e kind in het gezin van bakker Wennink in Westendorp. Het gezin zal uiteindelijk 5 meisjes en 1 jongen tellen. Maar het huishouden bestaat uit heel wat meer mensen met haar grootouders en ook nog een tante. En natuurlijk zorgt een bedrijf aan huis ook altijd voor de nodige drukte.

Betsy gaat naar de lagere school bij meester Vriezen. Met zijn zoon Tonnie krijgt zij een hechte en levenslange vriendschap. Zo'n zelfde hechte band ontstaat met de muziek. Ze is 11 of 12 jaar als ze bij de Westendorpse Fanfare gaat. Ze speelt saxofoon. Het vormt een rode draad in haar leven.

Uiteindelijk zal Betsy 70 jaar actief lid blijven en daarna erelid.

Het is ook de muziek die zorgt voor de kennismaking met haar Nol. Tijdens een grote manifestatie in 1948 in het Sonsbeekpark in Arnhem. Het is liefde op het eerste gezicht.

Betsy en Nol trouwen en het jonge paar trekt in bij haar ouders en de bakkerij in Westendorp.

Ditmaal is het Betsy die in de winkel staat. Haar moeder doet veel in huis, ze kookt en doet de was. Maar Betsy wil nadrukkelijk zelf de moederrol voor haar twee zonen, Marchel en Bertjan.

Ondanks de hulp, is het natuurlijk een zware taak. Een eigen bedrijf, twee kinderen, weinig ruimte voor een privéleven, en altijd klanten om voor klaar te staan en rekening mee te houden. Zoiets eist zijn tol.

Uiteindelijk is er het moment dat Betsy en Nol besluiten te stoppen met de bakkerij en de winkel. Een veel rustiger leven, met z'n tweeën Betsy wordt huisvrouw. Al blijft er genoeg te doen in de muziek, reijsjes maken, fietsen, het bestuur van de kerk, etc.

Als Nol in 1993 overlijdt, moet ze alleen verder. Al heeft ze natuurlijk de kinderen. Op wie ze maar wat trots is, al uit ze dat niet makkelijk rechtstreeks.

Als er kleinkinderen komen, Nick en Lynn, is ze echt gek met ze. Ze zorgt voor iets lekkers en maakt het graag gezellig. Ze heeft humor, is altijd geïnteresseerd en geeft hen levenslessen mee.

Op een gegeven moment is het goed om te verhuizen naar De Bettekamp. Het zijn goede jaren. Betsy moet er een stukje regie inleveren, en dat past haar niet erg, maar toch heeft ze het naar haar zin. Sowieso wordt ze in de laatste jaren milder.

Op 8 januari j.l. viert ze haar 94ste verjaardag. Ze zit achter het raam en zwaait. Helaas gaat haar gezondheid verder achteruit. Op zaterdagmiddag 13 maart overlijdt ze zacht en kalm.

Voorafgaand aan de afscheidsdienst zijn er prachtige foto's. In de dienst spelen Jarik en het ensemble van de Westendorpse Fanfare. We lezen de trouwtekst van Betsy en Nol, over geloof, hoop en liefde. Het is goed dat ze ook deze laatste gang vanuit de NPB heeft gemaakt. Een plek die al een levenlang met haar mee gaat.

Tot op het laatst vond ze rust in de vertrouwde teksten. Zoals de tekst die boven de rouwkaart staat:

Leg Heer uw stille dauw van rust,

op onze duisternis

Neem van ons hart de vrees, de lust

en maak ons innerlijk bewust, hoe schoon uw vrede is.

Onderweg naar het crematorium brengt de complete Fanfare Betsy de laatste eer in Westendorp.

Ze zal gemist worden.

Ik wens Marchel, Bertjan, Karin, Nick en Lynn en alle anderen die zij dierbaar was, veel kracht toe bij het dragen van dit verlies.

Dat haar herinnering tot zegen mag zijn.

Nicoline Swen

In memoriam

Annie Tolkamp-Rougoor *Arendina Fredrika*

Annie wordt geboren op de Heelweg op 13 april 1933.
Zij overlijdt in Varsseveld op 19 maart 2021.

Annie wordt geboren als tweede kind in een gezin met 5 kinderen. Ze wonen in een kleine boerderij, waar altijd werk is, zowel voor de ouders als voor de kinderen.
Schuin tegenover de boerderij woont haar vriendinnetje, Gerda. Als ze naar de lagere school gaan, leren ze daar Mimi kennen. De drie meisjes sluiten een levenslange vriendschap.

Na de Huishoudschool gaat Annie leren voor kraamverzorgster. Het werk is haar op het lijf geschreven. En ondanks dat het een behoorlijk zwaar beroep is waarbij je bij nacht en ontij naar de mensen toe moet, doet Annie het met ziel en zaligheid. De gezinnen waar ze komt, lopen met haar weg.

Via briefjes tussen de melkbussen krijgt Annie verkering met Gerrit Tolkamp.

Ze trouwen en gaan inwonen bij zijn ouders die een loonbedrijf hebben in Halle Heide. Hier worden hun twee dochter Marjan en Anke geboren. Later verhuizen ze, samen met zijn ouders, naar Lieren.
Annie werkt hard en doet veel: de administratie van het bedrijf, de verzorging van Gerrits ouders en toch zit ze altijd klaar met een kopje thee en een koekje als de meiden uit school komen. Een geweldige moeder!

Ze geeft haar dochters mee dat je je niet anders moet voordoen dan je bent en dat je iedereen in z'n waarde moet laten.

Ze vindt het belangrijk je niet anders voor te doen dan je bent.
Zelf was ze ook geliefd om wie ze was en om haar eenvoud.

Gerrit is in haar leven een grote steun voor haar. Tot vlak voor zijn dood in 2019 regelt hij wat hij kan, voor zijn Annie. Na zijn overlijden neemt Anke die taak op zich.

Een andere steun vindt ze in haar geloof. Hoewel Annie er niet veel woorden voor heeft, is ze een trouw bezoeker van de vieringen in ons kerkje. Eerder heeft ze ook de zondagsschool gedaan en heeft een periode in het bestuur gezeten.

Na Lieren verhuizen Annie en Gerrit terug naar Varsseveld. Eerst naar de Klaproosstraat, dan de Bettekamp en tenslotte Den Es. Het is een mooie gedachte dat Marjan nu in hun oude huis in Lieren woont. En Anke in het huis in de Klaproosstraat.

Annies geheugen laat haar, zeker na het overlijden van Gerrit, steeds meer in de steek. Al verliest ze niet wat echt belangrijk is: Als Gerda en Mimi, haar vriendinnen, nog een keer langskomen, is het vanouds gezellig en goed. En zo gauw haar dochters in de buurt zijn, is het goed! In de nacht van 19 maart sterft ze in de armen van haar dochter.

Tijdens de afscheidsdienst delen we herinneringen aan deze lieve moeder en vrouw. Er is prachtige muziek, o.a. van Edwin Evers 'Als er niets meer is' en Gerda en Mimi hebben een gedicht uitgezocht. Zo nemen we samen afscheid.

Annie zal gemist worden.

Ik wens haar kinderen en kleinkinderen, haar zuster en vriendinnen en alle anderen die zij dierbaar was, veel kracht toe bij het dragen van dit verlies. Dat haar herinnering tot zegen mag zijn.

Nicoline Swen

In memoriam

Wim Wisselink
Gerrit Willem

Wim wordt geboren op Sinderen op 22 september 1944.
Hij overlijdt in Arnhem op 31 maart 2021.

Wim wordt geboren als derde van vier zonen op 't Olde Seesink.
Het is 1944, een roerige tijd.

Zijn leven kent de nodige tegenslag. Zo verliest hij al op jonge leeftijd zijn oudste broer en enkele jaren later zijn vader. 't Olde Seesink is een flinke boerderij en een grote verantwoordelijkheid voor een jonge weduwe en drie jongens van ongeveer 17, 11 en 5 jaar oud. Maar moeder is behalve een lieve, ook een zeer sterke vrouw en samen met een aantal vaste medewerkers wordt de boerderij gerund.

En Wim? Wim is een boer in hart en nieren.
Z'n hele leven werkt hij op de boerderij, samen met zijn broer Bennie.

Via Jong Gelre leren Wim en Antje elkaar kennen. En op 10 december 1970 trouwen ze. In december 2020 hebben ze hun 50-jarig huwelijk gevierd. Ondanks alle maatregelen een bijzondere dag.

Kort na hun trouwen in 1971 wordt Herbert geboren, enkele jaren later gevolgd door Nienke. Het eerste meisje in 105 jaar. Wim is maar wat blij met zijn dochter.
Ze wonen dan alweer een aantal jaar op de boerderij, waar ze eerder weg moesten nadat een pyromaan brand had gesticht.

Wim is een rustige en lieve man en vader. Hij klaagt nooit en boos worden is niets voor hem, al is hij niet van zijn pad af te krijgen. Hij is verknocht aan de boerderij en aan de dames, de koeien. Vakanties zijn dan ook niet aan hem besteed, hij is liever thuis. Daar geniet hij van de natuur en de jaargetijden. Hij kent iedere boom en iedere struik in de omgeving.

In 1991 krijgt Wim een hersenbloeding. Er volgt een lange weg van ziekenhuis en revalidatie, tot hij uiteindelijk weer volledig naar huis mag.

Hij heeft er hard voor moeten knokken. Maar het lukt hem door zijn grote wilskracht. Later zullen ook nog een hartinfarct en een hartstilstand volgen. Met grote gevolgen: de koeien moeten weg en het bedrijf afgebouwd. Hele grote gevolgen voor iemand die zo met hart en ziel boer is.

Toch vindt Wim, samen met Antje, steeds opnieuw die levensvreugde. Veel heeft hij niet nodig om te genieten: fietsen, een dagje weg, een potje kaarten, koetsrijden, etc.

En een grote bron van vreugde zijn Elke en Mart. Wat is hij trots op zijn kleinkinderen.

Nadat de boerderij is verkocht gaan Wim en Antje in Varsseveld wonen, op de Prinsenhof. Ze doen er veel contacten op en hebben een goede tijd. Helaas minder lang dan gehoopt.

Tijdens de afscheidsdienst zijn er prachtige bloemen en muziek. En ontroerende, liefdevolle woorden van Nienke en Herbert. Zijn klompen staan voor de kist.

Wim zal door velen gemist worden.

Ik wens Antje, Herbert, Nienke, Elke en Mart, overige familieleden en alle anderen die hij dierbaar was, veel kracht toe bij het dragen van dit verlies. Dat zijn herinnering tot zegen mag zijn.

Nicoline Swen

Verhuizen (naar Camping De Eekhoorn)

Eind vorig jaar kochten wij ons droomhuis in Barchem. Een huis met een heerlijke tuin en ... eekhoortjes! Al snel was dat ook de naam die we gebruikten, als we het over ons nieuwe huis hadden: De Eekhoorn!

Er moest verschrikkelijk veel gebeuren en daar is ook hard aan gewerkt, zowel door de aannemer als door Alex en Maarten (en een beetje door mij).

In het laatste weekend van april zouden we verhuizen. We verheugden ons er heel erg op.

Helaas maakte de installateur (letterlijk) een misstap en blesseerde zijn enkel. Gelukkig is de schade niet blijvend, wel zal hij een aantal weken rust moeten houden. En zijn baas had al de nodige mensen thuis zitten door ziekte of corona.....

U begrijpt dat we flinke vertraging oplopen. Want geen installateur betekent geen vloerverwarming, betekent geen vloer kunnen leggen, betekent op dit moment zelfs geen douche en wc.

Gelukkig heeft het huis zo'n fijne tuin. We hebben 2 caravans geleend en een kampeerbuisje en gaan onze eigen camping beginnen.

De kinderen vinden het een reuze avontuur en hebben het gevoel dat ze echt op vakantie gaan. Alex en ik zien best een klein beetje op tegen de combinatie kamperen en werken en ook nog de verbouwing, maar we gaan er met elkaar iets moois van maken.

In week 17 ben ik in ieder geval aan het verhuizen en vervangt Marchel mij. Daarna moeten we even zien hoe het loopt. Maar in principe (zeker als de kinderen weer naar school gaan), werk ik gewoon. Belt u daarom gerust als u dat wil. En als het allemaal mag en kan, is in mei ook weer de eerste echte viering, waar we elkaar kunnen ontmoeten.

In de volgende Eendracht hoop ik u dan te kunnen melden dat wij heerlijk in ons nieuwe huis zitten!

Hartelijke groet, Nicoline

Herdenking 4 mei 2021. Georganiseerd door de Oecumenische
Werkgroep Varsseveld

“Verhalen om nooit te vergeten”

Heelweg, Sinderen, Varsseveld en Westendorp zijn na de oorlog in 1945 op verschillende momenten bevrijd. Dit wordt dan ook op verschillende momenten gevierd. We willen echter niet voorbijgaan aan het leed dat voorafging aan de bevrijding.

Er is een herdenking voor alle 4 kernen tijdens de Nationale Dodenherdenking op 4 mei. Deze ingetogen herdenking zal bestaan uit verhalen, afgewisseld met zang.

Een zanggroepje o.l.v. Līga Vilmane zal de verhalen omlijsten met passende liederen.

De herdenking wordt uitgezonden vanuit de Grote Kerk te Varsseveld, aanvang 19.00 uur.

Het is te volgen via een livestream; ga naar: kerkdienstgemist.nl; zoek: Varsseveld.

LESLIE PULFREY (sept. 2007)

Van de waeke ston ik bi'j ow an 't graf en dachte terugge an alles wat ik ovver ow eheurd en elaezen heb. I'j bunt deurumme veur mien neet langer iemand 'die viel voor onze vrijheid'. Nae, veur mien ha-j een gezichte ekreggen, met daorachter een verhaal, een verhaal met een triest ende.

Ik stao hier veur ow in dee deur ow bevochten vri'jheid.

I'j gaffen daor ow meest waardevolle bezit veur: ow eigen laeven. As i'j 't no kunnen zeggen, zol i'j dan zeggen dat 't ow dat waerd is ewest? Da-j 't weer precies zo zollen doon?

Want wi'j, Leslie, mensen zoas ikke, geboren nao de oorlog en ondertussen al völle older dan i'j ooit hebt möchen wodden, beseffe wi'j voldoende wat i'j veur ons edaone hebt? En wat belangrieker is,

vin i'j dat wi'j daor voldoende met doot?
Ik wol da-j mien dat konden zeggen, Leslie.

Op owwen grafsteen staot de weurde:

**'deep in our hearts,
his memory is kept,
we smile with the world
but never forget'.**

En vergaeten bun i'j neet, ok in onze buurtschap neet. Want deur al dee jaoren hen waren der mensen dee an ow blevven denken en deurumme heb ik ow no können laeren kennen, wet ik wee 'i'j waren, wa-j deden en, jammer genug, wet ik ok ho i'j bunt estorven.

In dén fatalen nacht van zeuventien juni 1944 kaert een squadron bommenwarpers terugge van een missie bovven 't Ruhrgebied. Hun doel: de ollieraffinaderi'jen bi'j Sterkrade.

Bovven Bocholt geet 't mis. De Lancaster van squadronleader Gavin Smith, met an boord ok de negenentwintig jeurigen bommenrichter Leslie Pulfrey, raakt een betjen achterop en wordt al snel onder vuur enommen deur ne Duitsen nachtjager. 't Is direct raak.

De brandstoftank in één van de vlöggels vlög in brand en ze mot zo snel meugelijk 't vliegtuug verlaoten. Bovven Dale sprunk as aersten Leslie Pulfrey.

De angeschotten Lancaster vlög, zonder staartstuk en met nog een deel van de vlöggel wieter, um uutendelijke brandend neer te storten in ne weide, vlak achter de boerderi'je 'Oude Liefink' , dichtebi'j de Radstake in Varsseveld. Vlak veur de crash wordt deur een explosie boordwerktuigkundige Roy Kay uut 't wrak eslingerd. Hee overlaeft as enige bemanningslid de crash.

Hee vlucht van de noodlottige plekke weg en krig later hulp van de verzetsgroep van ome Jan Wikkerink en bereikt in september 1944, via de zogeheten escapelijjn, veilig Engeland. Maor tut an zien dood hef e

ovver dèn nacht, waorin hee zes kammeräo verloor, neet können praoten.

In de vrogge morgenuren wordt 't dode lichaam van Leslie Pulfrey evonden deur Johan van Eerden. Hee löp direct naor zien naeve, de eigenaar van de weide, Gerrit van Eerden van 't Roehof. Samen loopt ze terugge en probaert uut te vinden wat der toch mis kan waen egaone en al snel ontdekt ze de scheure in de parachute en 't koggelgat in zienen hals. Gerrit veult dat 't lichaam nog warm is en jaorenlang schöt um van tied tut tied deur de gedachten: "Had ik 's nachts maor wat eheurd, dan was ik gaon kieken en had dèn jongen misschien nog elaefd" Zo'n begriepelijk geveul en wat zol e graag de familie van Leslie, dee natuurlijk in grote onzekerheid en onwetendheid laeft, willen vertellen waor en ho ze dèn nacht Leslie evonden hebt. Wat zol e graag wat ondernemmen um ze te vinden, maor ho?

Maor dan raakt end jaoren negentig plotseling alles in ne stroomversnelling. Archivaris Dorrestijn uut Silvolde krig ne brief van het echtpaar Langstaff uut Canada. Langstaff hef in de oorlog Leslie laeren kennen en ze raakten bevriend.

Hee wet nog maor sinds een paar maond dat Leslie al in 1944 boven Dale verongelukt is.

't Echtpaar kump naor Nederland, bezöch 't graf in Varsseveld, waor Leslie bi'j ziene kammeräo begraven lig op begraafplaats Rentinkkamp en kump ok bi'j de familie van Eerden.

Wanneer Peter Rhebergen, schriever van 't book 'Vermist boven de Achterhoek', dat handelt ovver vliegtuugcrashes in de oorlogsjaoren, ovver dat bezoek heurt, wordt e ni'jsgierig naor 't hele verhaal, en nao lang en intensief speurwark, onder andere deur 't verhaal geplaatst te kriegten in Britse kranten, wet e de familie van Leslie Pulfrey op te sporen. Langzaam maor zeker kump de geschiedenis rond en um de cirkel helemaol rond te maken, wet Peter Rhebergen te regelen dat op 17 juni 1999, 55 jaor nao dèn triesten

nacht, Leslie Pulfrey en ziene kammeräo herdacht wordt deur een zogeheten 'Flyby' van 't 313-squadron van vliegbasis Enschede.

Gerrit van Eerden van 't Roehof, ziene familie, Peter Rhebergen en nog een paar geneudigden kiekent ontroerd to wanneer de vier F16's met donderend geraas in de zogeheten 'missing man-formatie' an komt vlegen. Bovven 't maisland, op de plek waor Leslie 55 jaor ge-laeden ziene dood tegemoet sprong, mek één van de F16's zich los uut de formatie en vlög regelrecht naor bovven. Veur een vlieger 't symbolische teken dat op dee plekke een collega is ummekommen: de 'missing man'.

Veur de mensen dee staot te kieken, lik 't of 't vliegtuug regelrecht de hemel invlög. In Engeland is de familie van Leslie in gedachten derbi'j en later zal zien zuster in ne brief schrijven:

"Ik zal no altied wetten dat e umringd is deur vrienden'.

En wi'j, Leslie?

Wi'j gaot wieter in ne waereld waorin de kranten elken dag melding maakt van oorlog, anslagen en onrecht. In ne waereld waor op völle plekken de angst overhaerst en waor, jammer genog, elken dag een verhaal kan worden eschreven as 't owwe.

Maor bovvenal mot wi'j toch met hoppe wieter, samen warkend an ne baetere toekomst, umdat de gedachte onverdragelijk is, dat mensen zoas i'j en al dee anderen, veur niks bunt estorven.

Daor dacht ik an, toen ik an ow graf ston.

Verhaal geschreven door Thea Onnink uit Barlo, overleden in juli 2018. Thea was schrijfster van verhalen en gedichten in het Achterhoeks dialect.

Met toestemming van haar echtgenoot geplaatst.

Meer op: www.streektaalwenskaarten.nl

Pinksteren

Als Pasen en Pinksteren op één dag vallen.

Een uitspraak die zoveel wil zeggen als 'dat zal nooit gebeuren!' Of toch? Dit jaar wel, hoop ik.

Want hoe geweldig zou het zijn als wij op 23 mei, Pinksteren, eindelijk weer de eerste viering kunnen hebben. Pinksteren, feest van inspiratie en van de Geest. Maar dit jaar klinkt ook Pasen erin door: Een nieuwe morgen. Na een donkere periode gloort er weer licht. En laten we dan Kerst ook daarin meenemen, toen we ook niet bij elkaar konden zijn. De geboorte van het Licht. Licht dat ons, ondanks alles, ook de afgelopen maanden nabij is geweest.

We weten nog niet met hoeveel mensen we eind mei bij elkaar mogen komen. Dat zal te zijner tijd vast op onze website te lezen zijn. Ik hoop dat we die dag met velen zullen zijn. Voor een feestelijke viering waarin de dankbaarheid en blijdschap om weer bij elkaar te mogen zijn, centraal zal staan. Het thema: Als Pasen en Pinksteren op één dag vallen!

Hartelijke groet,

Nicoline

Meditatie

Het levenspad vervolgen

We zijn op weg van Pasen naar Pinksteren. Soms lijkt het alsof je wereld stilstaat. Terwijl de dagelijkse gang van zaken gewoon door gaat. Je concentreert je dan op je ademhaling. Ademt heel diep door je neus, houdt het 2 tellen vast en ademt vervolgens langzaam uit door je mond. Bij elke inademing neem je levenskrachtenergie in je op. En elke keer word je verbonden met de onvoorwaardelijke universele grenzeloze helende Liefde vol stralend licht vanuit de Bron. Aartsengel Uriël ondersteunt je op die weg. Zijn naam betekent: ‘Brenger van het Licht’. Hij is de verbinder met de Heilige Geest. Hij brengt je op hart en zielsniveau in verbinding met de goddelijke vonk in jezelf. Van dag tot dag leert hij je dat. Zo wordt de brug geslagen tussen het aardse en het Al Wat Is. Stel je hiervoor open. Voel hoe je hierdoor gedragen wordt.

Goede voortzetting van je levensreis! Laten we hopen dat we gauw weer bij elkaar mogen komen voor een meditatie.

Hartegroet, Riemke.

Namen en adressen / Colofon

- Voorganger:** Mevr. N. Swen-Fischer, Soerinkweg 3, 7244 AL Barchem
(06) 22 497 969, voorganger@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Administratie:** Vrijzinnige Geloofsgemeenschap Varsseveld e.o., Postbus 42,
7050 AA Varsseveld
- E-mailadres:** info@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Beheer kerk en verenigingszalen:**
Mevr. M. Stuart, Vlakkeeweg 10, 7051 GH Varsseveld (06) 28 204 871
- Verenigingszaal:** “De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 24 45 37
- Voorzitter:** Mevr. E.G. Venneker, Spoorstraat 9c, 7051 CG (0315) 78 59 63 of
(06) 46 250 342 voorzitter@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Secretaris:** Dhr. J. v.d. Laan, Gasthuisweg 41, 7051 DS Varsseveld (0315) 24 35 48
secretaris@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Penningmeester:** Mevr. M.B.M. Kolkman, Kustersweide 42, 7121 HH Aalten
(0543) 47 68 70 of (06) 21 622 855 penningmeester@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Bankrekening:** Rabobank: IBAN NL40 RABO 0364 8545 53,
t.n.v. Ned. Protestanten Bond te Varsseveld
- 60+ Club:** Mevr. G.W. Semmelink-Leneman
(0315) 29 83 91, 60@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Café Cult:** Mevr. J. Bruggink (06) 218 543 53 cc@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Balansgroep:** Mevr. M.B.M. Kolkman, (06) 216 228 55 balans@vrijzinnigenvarsseveld.nl
- Samensteller ‘Eendracht’:** Mevr. E.G. Venneker

Uiterste inleverdatum kopij volgende Eendracht:

Voor de Eendracht van juni /juli: 17 mei

Voor de Eendracht van augustus: 5 juli

Kopij adres redactie : redactie@vrijzinnigenvarsseveld.nl

Autodienst Varsseveld : Zie onder vieringen op de achterzijde van dit blad.

Gaarne opgeven vóór 19.00 uur de dag voorgaande aan de viering.

Coördinator Dhr. J. v.d. Laan tel. (315) 24 35 48

Autodienst Aalten : Mevr. Jannine Garretsen, tel. (0543) 47 62 50

Website : www.vrijzinnigenvarsseveld.nl

- Zondag
23 mei
Pinksteren
- 10.00 u. Voorganger mevr. N. Swen-Fischer
Autodienst: mevr. I. ter Maat, tel. 06 221 031 70
- Zondag
13 juni
- 10.00 u. Voorganger Dhr. J. Ligterink
Autodienst: mevr. W. Mateman, tel. 0315 24 33 61
- Zondag
27 juni
Buitendienst
- 10.00 u. Voorganger mevr. N. Swen-Fischer
- Zondag
11 juli
- 10.00 u. Voorganger Dhr. M. Chevalking
Autodienst: mevr. D. Steenbeek, tel. 06 145 360 64
- Zondag
25 juli
- 10.00 u. Voorganger mevr. N. Swen-Fischer
Autodienst: mevr. W. Nijhof, tel. 0315 24 12 06

Vieringen: Opgeven bij Dhr. J. van der Laan

